

could have resisted the scent. Why did he not resist?
Because the Torah said: You shall present no leaven nor any honey as
an offering by fire to the Lord.¹

" The Lord of hosts is with us; the God of Jacob is our stronghold
forever.² Say three times

" Lord of hosts, happy is the man who trusts in You.³ Say three times
" Lord, deliver us; may the King answer us on the day we call.⁴ Say three times

וערבב Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasing to
the Lord, as in the days of old and as in bygone years.¹

אביי Abbaye recounted the order of the daily priestly functions on
the authority of tradition and in accordance with the view of Abba
Shaul. The large pile of wood was arranged on the altar before the
second pile [from which fire was taken for the incense-offering]; the
second pile for the incense-offering was arranged before the placing of
the two logs of wood on the large pile; the placing of the two logs of
wood came before the removing of the ashes from the inner altar; the
removing of the ashes from the inner altar preceded the cleaning of the
five cups [of the menorah]; the cleaning of the five cups [of the
menorah] preceded the sprinkling of the blood of the daily burnt-
offering; the sprinkling of the blood of the daily burnt-offering
preceded the cleaning of the remaining two cups [of the menorah]; the
cleaning of the two cups [of the menorah] preceded the incense-
offering; the incense-offering preceded the burning of the parts of the
daily burnt-offering; the burning of the parts of the daily burnt-
offering preceded the meal-offering; the meal-offering preceded the
offering of pancakes; the offering of pancakes preceded the wine-
offering; the wine-offering came before the musaf (additional)
offerings [of Shabbat and the Festivals]; the musaf-offerings preceded
the placing of the two censers with frankincense; the frankincense
censers preceded the daily afternoon burnt-offering, as it is written,
"And [the Kohen] shall arrange the burnt-offering on the altar, and
burn on it the fat of the peace-offerings"² — with this all the offerings
were completed.³

אנא We implore You, by the great power of Your right hand, release the
captive.

Accept the prayer of Your people; strengthen us, purify us, Awesome One.
Mighty One, we beseech You, guard as the apple of the eye those who seek
Your Oneness.

Bless them, cleanse them; bestow upon them forever Your merciful
righteousness.

Powerful, Holy One, in Your abounding goodness, guide Your
congregation.

Only and Exalted One, turn to Your people who are mindful of Your
holiness.

Accept our supplication and hear our cry, You who knows secret thoughts.
ברוך Blessed be the name of the glory of His Kingdom forever and ever.

When Tachnun is not said, the following paragraph is omitted.

ברוך Master of the worlds, You have commanded us to offer the daily sacrifice

לא תקטירי ממתנו אשור ליי;
גם יי עבאית עמנו, משעב לני אלוני ועקב סלה; גם יי עבאית,
אשרי אדם פתח פך; גם יי הוישעיה, הפקלך נעננו ביום קראנו;
וערבב

רמ"א (א) וקרא ר"א (ב) תולדים ש"א (ג) עם פ"ד ית" (ד) עם כ"ה

תפלת השחר

וערבב ליי מנחת יהודה וירושלמי, פימי עולם ופינים קדמונית;
אליי דוד מפור סדר המערכה משקלא דמקרא,
ואלכא דאלכא שאול, מערכה גדולה קדמת
למערכה שניה של קטורת, ומערכה שניה של קטורת
קדמת לסדר שני שני עמים, וסדר שני שני עמים
קודם ללשון מזבח הפנימי, ולשון מזבח הפנימי קודם
למקבת המלש גרות, והמקבת המלש גרות קדמת לדם
הממיר, ודם הממיר קודם להמקבת קטורת, והמקבת
שתי גרות קדמת לקטורת, והקטורת קדמת לאגרים,
ואגרים למקבת, ומקבת לקטורת, וקטורת לקטורת
לקטורת של בין הערבות, ששואמר, ועדך עליה העולה
והקמיר עליה חלכי השלמים, עליה השלם כל
דקתן כמות כלם:

אביי יתיין
קריע שמיין
נגידי רבייש
כסיר צותי
חוקב טניע
יגל פויק
שקיי ציית
אנא פכה גרלת ויגידה פתור צדקה.
קפל רפת עמקד שגנבנו שחרנו נורא.
גא נמור חורשי יחודך פכבת שקנבם.
פרקם שרהם רחמי צדקתך פסוד נאקלם.
חסיז קדוש פרות טובה גדל ערקתך.
יחוד גאוד לעפוד פנה זוכרי קדשתך.
לשענתנו קפל ולשבעי צעקתנו יודע פועלמות.
פרוך לשם פבור מלכותו לעולם ועד;
גיוס טולין טומלים תרתין לין טומלים יז:

תפלת שחרית

אמר רבי יהודה זה הכלל אם במדתה פשטה לחצאין. ואם חסר אחת מקל- ספגיה חייב מיתה:

תניא בר קפרא אימר (א) אחת לשנים או לשבעים שנה היתה באה של שנים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אדו היה נותן בה קורטוב של דביש אין אדם יכול לעמד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דביש. מפני שהתורה אמרה פי כל-עאר וכל-דבש לא-תקטירו מפני אישה לוי:

איתא בכתבי האר"י ז"ל בכל פעם שיאמר פעום הקטורת נניח לומר חלו הפסוקים בסופו. בין בשמרים בין אחר התפלה בין במחנה כי הם מאיגלים. ועיין העלת ג' פסוקים חלו באגודתם ובג"י בשם הירושלמי:

ג"פ וי צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ וי צבאות אשרי אדם בפ"ח פ"ד: ג"פ וי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: איתה סתר לי מצר תצוני רפי פלט תסוכבני סלה: וערבה לוי כנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמניות:

א תהלים לב ז. ב מלאכי ג ד.

גליון הגר"ב (ה) ז' ת"ס' שבועות: ד"ה מותר וכו' מירו הא דתניא בכריתות אחד לע"ב שנה וכו' יש חפ"ים דל"ג שנים אלא אחת לשבעים שנה וכו' ובפ"ס הקטורת הכתוב במחזורים גרם לשנים או לשבעים שנה ויכול להיות כשבלים ששים שנה בשתי שנים פשוטות זו אחר זו עכ"ל. אמנם דע כי גם בכריתות שדפינו בכריתות זו: ת"ר כותר הקטורת א' ל"א או לע' שנה היה מפסם אותה לחצאין:

עין

זה הכלל אם כמדתה כשרה לחלואין. לא בא רבי יהודה לחלוק חלף לפרש. אם כמדתה שלקח מכל סמניה במשקלו הקטוב ואח"כ חלקן. או שלקח חצי משקלו של כל אחד ופטמה. כשרה לחלואין: ואם חסר אחת כו'. פי' ואם חסר חפ"י מנה אחת מכל סמניה שפוחת או הותר בין בכלה בין בחליה לפי ערך. חייב מיתה:

אחת לשנים או לשבעים. כשהכחן היה חופן מלא חפניו ביום"כ מלואתו ג' מניס של קטורת לא היה לוקח הכל. שחפ"י ישמעאל בן קמחית בהיה ידו מחזקת ד' קבין לא היה חופן הכל. ובן גמלא לא היה מחזיק ידו אלא ב' זיתים שלא כל החפנים שוין. לפיכך היה מספיק פעמים לס' ופעמים לע': קורטוב. מדה קטנה מחזקת אחד משמינית שבשמינית הלוג: לעמוד מפני ריחה. שהיה נודף ריח טוב ממנה ביותר:

עיון

בכריתות זו המונחה במחזור ויסרי (נד 79) הלואן מביא יין לבן יסן. אהל"ג]:

בי כל שאר. (ויקרא כ יא). ה' צבאות. (תהלים מו, ח): אשרי אדם. (שם פד, יג): ה' הושיעה. (שם כ, י). בירושלמי ריש פרק חין עומדין ר' חזקיה ר' יעקב בר' אחא ר' יסא בשם ר' יוחנן לעולם אל יסא הפסוק הזה זו מתוך פיך ה' צבאות ע נו משגב לנו וגו', ר' יוסי בר' ר' אבין ר' חנה בשם ר' יוחנן וזכרייה ה' צבאות אשרי אדם נושא כך, ר' חזקיה בשם ר' חנה ימי רגון לפניך ה' אלהינו ואלהי הנותנים (סג"מ) ס'

יוסף

ה' צבאות (עמנו) בגלות. ואם יש לנו לרות מיוקר ומדוחק פרנסה. בזה הוא משגב (לנו) אלהי יעקב מניהגס סלה. משגב הוא ענין חזק: ה' צבאות אשרי אדם ביטח כך. ולא ייאס לבו לחורך הגלות: ה' הושיעה. ולא זו שגדה רחמיו ושיעו. אלא גם המלך. שהוא מדת הדין ביצוע שהוא מלך הוא ציחוד אל מדת הדין. שעל כן בימים הנוראים נתארה יתברך בתואר מלך למר המלך הקדוש המלך המשפט יעגנו. מיד ביום קראט: יעגנו ביום קראט. ר"ת יב"ק. ר"ת יחוד ברכה קדושה. ועולה הוי"ה אלהים. אותיות יב"ק עם עי"ן של תיבת יעגנו. הוא יעקב. כך עשה ליעקב שאמר לאל העונה אותי ביום לרתי: איה סתר לי כו'. הכוונה כי מלינו שהקב"ה מתאווה לתפלתן של לדיקים וכמו שאמרו לא היו אמותינו עקרות אלא מפני שהקב"ה מתאווה לתפלתן

תפלה

שחילנו מן הסעודת החנופות הקשות הרעות היואלות המהרנבות לבוא לעולם (בס"ף תפלת הלהי נאור בברכות י"ז א') בהם גש"ס דקדוקי כופרים מכת"י מינעין כשין הוספה זו בצורות רעות ובשעות קשות וככל מיני פורעניות דחוצפות הבאות הכתרגשות וגו'). אה הפסוק הראשון הסכין ר' יוחנן לומר על פי המקרה אשר קרה לו בהענית כ"א א' אלפא ור' יוחנן הוו גרמי צאורייתא וכו' ניקום וניזיל ונעביד עסקא וכו' אהו חרי מה"ס שמעיה ר"י ד'מר חד לחנדיה גשדי עליהו האי ג דא וכו' ר' יוחנן

כתב ה' נמקדס עכ"פ מי

במדבר לשבת

לר"ה תנ"ך

עשרת מנחה

בשמן

יהיה חדש

לתפלתן הלדיק דהמע"ה הלרני. להתפלל הסובבני

עלת שנה הרי שלו לשבת הז בטל קרבן מוספים א

יוחנן שמע צעין השגו ברחמי סג לנו וגו'. דרכו שכל בשם דבר בסיר הכי ונפסיקתא לכס, ר' וכוה ר' א"ר יוחנן מילעי באו בית כרס

לך סמים נטף ושחלת וחלכנה סמים ולכונה זכה. וככה זה חיש וכנסו למלחמה והיו בטוחים שהיש להם מלחמותיהם. והיו באים ככה מעשיהם ככה שמות וככה תפלים ואמנתם. ואמר להם את עשו לרמוז לאת את הברית זאת התורה זאת התורה. והיו ואת אשר דבר להם אביהם כשאמר להם את עשו. ואת רמוז לשכינה והיא היא זמרת הארץ ארץ החיים. ולכן אז"ל כי הנכנס למדינה שיש בה ודבר אן דבר רע יאמר כשיכנס בשער העיר זה הפסוק ג' פעמים ואינו ניווק, לפי שיש בו כ"ד תיבות, וגי פעמים כ"ד הם ע"ב, רמז לשם המפורש של ע"ב, עכ"ל. ולכן תקנו לאמרו גם בזמן הדבר כ"ע עם שאר פסוקי בקשת הצלה.

וכסדר ר' יהוסף ד' שרצא כחוב לומר כאן אלה הפסוקים בזה האופן.

ה' צ-באות עמנו משגב לנו אלדי יעקב סלה: ה' צ-באות אשרי אדם בוטח בך: ה' הושיעה המלך יענוו ביום קראנו: ^{פ"א}
(וכרכך ידוה וישמרך: יאר ידוה פניו אליך ויחנך: ישא ידוה פניו אליך וישם לך שלום): ^{פ"א} **(ויעמד פינתם ויפלל ותעצר**

^{ה"א} **המגפה):**

(ואתנה את-הלויים נתנים לאהרן ולכניו מחור בני ישראל לעבדו את עבדוה בני ישראל כאהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בכני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש): ^{פ"א} **עד כאן**

תוספת סדר ר' יהוסף.

ואומ' רבונו של עולם.

רבונו של עולם בזמן שבית המקדש קיים היו אבותינו וכהנינו מקריבים לפניך את קטרת הסמים ומתכפר עליהם, ועכשיו כעונותינו חרב בית המקדש ובטלה העבודה ואין לנו לא מזבח ולא קרבן ולא קטרת הסמים, ולא כהן גדול שיוכפר בעדינו, אלא שיש שפתותינו כמו שנאמר ונשלמה פרים שפתינו: לכן אנוחנו מזוכרים לפניך את קרבן קטרת הסמים אשר צוית את אבותינו במדבר כמו שנאמר, ויאמר ידוה אל-משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלכנה סמים ולכנה זכה כד בר יהיה: ג פעמים יאמר פסוק זה.

ועשיית אותה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש: ^{פ"א}
 ושחלת ממנה הדק ונתח ממנה לפני העדת כאהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ^{פ"א}
 והקטרת אשר תעשה כמתכונתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך

פְּוֹ-יִשְׁמְרוּ-וְיִלְּוּ בְּמִוֹט רִגְלֵי עַלֵי תַנְקְרִילָהּ: קִרְאָנִי לְעֵלֶת נִכְוֹ וּמִכְאוּבֵי נְגָרֵי תְמִידֵי: קִרְעוּנִי אֶמְרֵי אֲדָתָה מִתְשִׁאֲתֵי: וְאֲוִי תָיִם עֲצָמוּ וְרִכְוֵי שְׁאֵלָי שְׁקָר: וּמִשְׁלֹמֵי רָקָה תַחַת טוּבָה וְשִׁשְׁנוֹנֵי תַחַת רְדִפֵי (כתוב רדופי, יתיר ו') טוֹב: אֶל-תְּשַׁנְּוּנֵי יְדֹתֶי: אֲלֶיךָ אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי: הוֹשֵׁה לְעֹזְרוֹתֵי אֲדֹנָי תְּשַׁנְּוּנֵי:

ואח"כ אומרים פסוק זה שלש פעמים.

וימרה אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמה סלת לושי ועשי ענות.

ותקנו לומר זה הפסוק כעבור מה שבחבתי לעיל שאמרו במדרש הנעלם פרשת וירא, כתוב הבא בקטרת והולך מרה וכתוב התם מהרי שלש סאים מה להלך קרבן לאשתובא אף כאן קרבן לאשתובא. אך מה שאומרים אותו ג' פעמים [נראה] ל' בעבור שיש בפסוק הזה י"ד תיבות וגי פעמים י"ד הוא מ"ב רמז לשם אבי"ת"ש של מ"ב והפליגו בשבחו בעלי המקלה ז"ל... בתקונים שסוגלת שם מ"ב הוא להטות מכל מלאכי חבלה ומכל מזיקין ורוחין ולילין ושריין.

ואח"כ יאמר זה הפסוק ג' פעמים. וצריך לכוין בראשי תיבות צ"ד נ"ל ב"ש וכו' שמחם יוצא שם צ"ד נ"ל ב"ש.

ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמורת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקרים.

ותקנו לומר פסוק זה בעבור מה שכתב בעל צרור המור בפרשת מקץ. וז"ל, כי ככאן למדס סוד צ"ד נ"ל ב"ש היוצא מזה הפסוק מראשי אותיות של צרי דבש נכאת לוט בטנים ושקרים, והוא מסוגל לכל צרה דכתיב (אזכ"ס י"ט) כשש צרות יצילך, לפי שיש בו ר' אותיות וכו' כלל סוד סמני הקטרת, דכתיב (שמות ל') קח

שתענני כי העשה צריכה וכפשת ביני ובין המתן פן ישמחו אויבי, היינו ציריך, במוט רגלי בצאת נפשי, שהחולי גבר כחז על הטבע ואני נכין ומזומן להו כי מכאובי נגרי תמיד ולא יתנני חשב רוחי, וכתי הולך ורפה והאויבים הנלחמים בסבתי חיים עצמו, ומשלמי רעה תחת טובה הם המחשבות רעות המדיחות אותו להסיר בטחונן מאלדיים, ומפני זה אל תעובי בידם פן אשכל בלשוני ומחשבתי, לכן חושש לעזותי ואדעה כי קרוב אתה י"י לכל קוראך (משש מוסס פ"ט), כי אתה ארון תשועתי ולא אתה.

נוסח סידורי דידן הוא כסדר היום הנגא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה ירחת באה של שירים לחצאין [הנה כסידר ר"ק והיעב"ץ הנוסחא תנו בר קפרא אחת לששים וכו' וליחא שם תכת אומר ע"ש] ולכאורה איך אפשר שבש' שנה יעלה השירים לחצאין והלא אפילו כל הג' מינים אנם נעלים כל כך עיין בתוס' פ"ק דשכונות וכב"י וכפרישה (ס" קל"ג) ועיין כסידר היעב"ץ שבאמת לאו דוקא לחצאין אלא קורב לחצאין ועוד תנא בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש הנה נוסח המחזור יטרי ואלו היה נותן לתוכה כיתות של דבש וכן הוא בכל בו וע"ש בכל בו שכתה היא החיכה כלומר מעט אך שכתב שיש גורטין קורטוב וכן הוא כסידר ר"ע ובסדר היום ע"ש אין אדם יוכל לעמוד מפני ריחה ולמה אין מנכרין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכו' הנה נוסח סידר ר"ע והמחזור ויטרי איך אדם יכריל לעמוד מפני ריחה אלא שהתורה אמרה כי כל שאור וכו' אך נוסח סידורי דידן הוא כסדר היום:

ד' צבאות עמנו משגב לנו וכו' הנה כסידורי ספרד אחת קודם ג' פסוקים אלו הפסוקים לה' הישועה על עמנו ברכת סלה אך בדברי האר"י ליתא רק ג' פסוקים אלו ד' צבאות עמנו וכו' ד' צבאות אשרי וכו' ד' הושיעה המלך וכו' וע"ש עוד לאמרו ג' פעמים [הנה כסידר ר"ק אחת שלא לאמרו ג' פעמים רק בשעת מגפה ח"ו ע"ש אך כבר נהגו לאמרו ג' פעמים לעולם ועיין כסידר היעב"ץ שבשעת מגפה ר"ל יאמרו גם פסוק אחת סתר ג' פעמים]. אחת סתר לי מצר הצרני וכו' הנה בכתבי האר"י אחת שאחר ג' פסוקים אלו לא יפסיק בפסוקים אחרים רק יאמר תיכף פסוק וירבה לה' וכאמת גם כסידורי ספרד ליתא פסוק אחת סתר אך אחת שם פסוק אחר השיבנו ה' א"לך ונשנובה וכו' אך קשה לשבח כל הסידורים ונוסחא השגורה כפי כל ועיין בקיצר שליח לאמרו בחול דוקא מפני שהוא סגולה להוציל מסמא"ל ובשוי"ט איך לו שלליטה ואין לעזור אותו וכס' אור צדיקים מוסיף עוד שככל ימים שאין אומרים חתנה אין לאמרו ע"ש:

זכרים השבת הנה יש אומרוין בשבת וביום השבת משא"כ בר"ח אין אומרוין ובראשי חודשיכם מפני שקורין בתורה פסוקי מוסף ויש אומרוין גם בר"ח כדי לפסוס שהוא ר"ח והעיר ע"ז הרמ"א שכן המנהג (והא דאומרים פסוקי מוסף קודם שחרית עיין כמג"א) אך עפ"י האר"י ז"ל אין לאמרו לא בשבת ולא בר"ח:

אבי מסדר כן הנוסחא בגמ' (דף ל"ג) וכן הוא כסידר ר"ע כסידר המעמדות ובסדר (ס"מ) אך נוסח דידן לומר **אבי הוה מסדר** וכן הוא ג"כ כסידורי ספרד והרמ"ק ובסדר היום ואפשר דלכך הוסיפו תיבות הוה משום דלשון אבי מסדר הוא לשון הוה וכי השתא הוא מסדר לכך תיקנו הלשון והוסיפו תיבות הוה ואז משתמע לשון עבר ועיין

אלא בקרבנות הנשרפים מחוץ לעיר אבל בקרבנות הנקריבים ע"ג המזבח אדרכא כתב והקרב וקרעים ירחץ במים) מפני כבוד הנה בגמ' ליתא תיבות אלו מפני הכבוד אך הוא בירושלמי ובכל הנוסחאות ע"ש:

ודע הדמיוני באסדרותם יראה שנוסחתו היה בויהי כרשינה תשעה קבין מלך סדומית רובע מעלה עשן כ"ש ר' נתן אומר אף כפת הירדן כ"ש ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחד וכו' רשב"ג אומר הציר אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף יין קפריסין סאין תלחא וקבין תלחא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמיר עתיק יין קפריסין למה היא בא וכו' וכן הוא במחזור ויטרי ובסידר ר"ע גבי סדר המעמדות אך כסדר הקטורת אחר אין כאלהינו היא כנוסח סידורי דידן וכן היא בגמ' ובסדר היום ע"ש:

תניא ר' נתן אומר הנה מכאן ואילך ליתא כסור ובאבודיהם וכסידר הרמ"ק אך הוא ככל בו ובמחזור ויטרי ובסדר היום ובסידר ר"ע כסדר המעמדות וכן הובא בב"י בשם מקצת סידורין ע"ש ונוסחא זו הוא מילוקט מגמ' פ"ק דכריחת ומירושלמי פ"ה דיומא ע"ש כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק הנה נוסח הגמ' ופרש"י שם הדק היטב הדק ועוד נראה מפרש"י שם שנוסחתו היה להיפך היטב הדק הדק היטב וכו' הוא נוסח הכל בו ע"ש אך נוסח סידורי דידן הוא כסידר ר"ע ובמחזור ויטרי ובסדר היום ע"ש מפני שהקול יפה לבשמים עיין בפרי"ש שקבלה היה בידם שהכל מן הגרזן פטמה לחצאין כשרה לשליל ולרבע לא שמענו הנה נוסח סידר ר"ע הדיבור יפה לבשמים ומאלו התיבות הדק היטב היטב הדק יצא הכל שאלו התיבות יצאין לשליליית ולרביעיית לא שמענו לא שאלו התיבות יצאין אמר ר' יהודא זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין הנה נוסח סידר ר"ע כל כמדתה אך נוסח דידן במחזור ויטרי ובסדר היום ולכאורה ע"ש הלא גם ר' נתן מכשיר לחצאין ולא ממתקן אלא בשליש ולרביע ומצאתי בספר קטן על פירי אבות ושמו בית אהרן שכירושלמי ליתא לחצאין דס"ל לר' יודא דאם כמדתה כל אחד לפי ערך כשרה לפסם אפילו מנה אחת בכל יום ושכן פסק הרמב"ם ושכן מצא כסידר המקובל ר' חיים כהן מארם צובה שילחא שם תיבות לחצאין והגם כסידר הגאון ק' התניא אשר התפלל בו היה נסגר תיבות לחצאין ע"ש הנה כי דבר נכון דיבר וכן הוא באמת ג"כ במחזור ויטרי ע"ש אך קשה לשבח כל הסידורים ונוסחא השגורה כפי כל ומה גם שכן הוא ג"כ כסידר ר"ע ובכל בו ובסדר היום ע"ש אח"כ מצאתי כסידר הנהגה בו הגמ"ק התניא היה נסגר תיבות לחצאין, הוא לאור שמה שכתבו שבסידר אשר התפלל בו הגמ"ק התניא היה נסגר תיבות לחצאין, הוא שקר ושמענו שזה הכלל לא להוסיף רק לסימנא בעלמא בגמילה (דף כ"א) זה הכלל כל שיש בו מוסיף וכו' ע"ש ואם היסר אחת מכל סמניה ח"מ הנה נוסח סידר ר"ע ובכל בו ובמחזור ויטרי חסר בה מן סימן וסימן או שחיסר אחת מכל סממניה או שלא נתן מעלה עשן ח"מ אמר ר' זעירא משום הכנסה יתירה אך